

Bài Học 12

*10 Tháng 12 – 16 Tháng 12

Sống Bởi Thánh Linh

Đọc Kinh Thánh Nghiên Cứu Tuần Này: *Ga-la-ti 5:16-25; Phục truyền 13:4, 5; Rô-ma 7:14-24; Giê-rê-mi 7:9; Ô-se 4:2; Ma-thi-ơ 22:35-40.*

Câu Gốc: “Vậy tôi nói rằng: Hãy bước đi theo Thánh Linh, chớ hề làm trọn những điều ưa muốn của xác thịt” (*Ga-la-ti 5:16*).

Một trong những bài thánh ca được yêu thích nhất là “Hãy Đến Nguồn Ôn Phước” của Robert Robinson. Nhưng Robinson không luôn luôn là một người có đức tin. Sự chết của thân phụ khiến ông giận dữ, và trở thành một người say sưa. Nhưng sau khi nghe giảng sư nổi tiếng George Whitefield, Robinson đã dâng hiến đời mình cho Chúa. Về sau ông trở nên một mục sư Methodist và viết bài thánh ca đó. Bài hát này nguyên thủy có dòng: “Ôi, con là người mắc nợ ân điển biết bao! Mỗi ngày con đều bị bắt buộc làm con nợ! Xin hãy để sự nhân từ của Chúa, giống như một sợi giây xích, cột chặt trái tim lang thang của con vào Ngài.”

Không cảm thấy thoải mái với dòng nói về trái tim của Cơ Đốc nhân lang thang, có người đã đổi dòng này thành, “Thích thờ phượng Chúa, con cảm thấy điều đó, Thích yêu Đức Chúa Trời con hầu việc.”

Người chủ bút có thể có ý tốt. Nhưng những chữ nguyên thủy đã miêu tả đúng sự tranh đấu của Cơ Đốc nhân. Là tín đồ, chúng ta có hai bản tính, xác thịt và thiêng liêng. Và chúng vật lộn với nhau. Bản tính tội lỗi chúng ta luôn luôn đi xa Chúa. Nhưng nếu chúng ta sẵn sàng đầu phục Thánh Linh Ngài, chúng ta không phải làm nô lệ cho những ước muốn của xác thịt. Đây là sứ điệp chính của Phao-lô trong những câu của tuần này.

Hãy Bước Đi Theo Thánh Linh

Hãy đọc Ga-la-ti 5:16. Tư tưởng “bước đi” trong Ga-la-ti 5:16 liên hệ thế nào với đời sống đức tin? Xin cũng đọc Phục truyền 13:4, 5; Rô-ma 13:13; Ê-phê-sô 4:1, 17; Cô-lô-se 1:10 để tìm câu trả lời.

“Bước đi” là một ẩn dụ từ Cựu Ước giải nghĩa cách một người nên hành động. Phao-lô là người Do thái, thường dùng ẩn dụ này trong các thư mình để miêu tả hành động đời sống Cơ Đốc nhân nên bày tỏ. Phao-lô dùng ẩn dụ này cũng liên hệ với tên đầu tiên liên quan với hội thánh sơ khai. Trước khi những người theo Đức Chúa Giê-su được gọi là Cơ Đốc nhân (Công vụ 11:26), họ được gọi là những người đi theo “Đạo, Đường” (Giăng 14:6; Công vụ 22:4; 24:14). Điều này gợi ý rằng, vào những ngày đầu, Cơ Đốc giáo không phải chỉ là một số giáo lý tập trung vào Đức Chúa Giê-su. Mà Cơ Đốc giáo là “con đường” sống để “bước theo.”

Phao-lô ẩn dụ về sự bước đi khác với những gì thấy trong Cựu Ước như thế nào? So sánh Xuất Ê-díp-tô Ký 16:4; Lê-vi Ký 18:4; và Giê-rê-mi 44:23 với Ga-la-ti 5:16, 25; và Rô-ma 8:4.

Hành vi trong Cựu Ước không được giải nghĩa là “bước đi,” mà nó gần với ý nghĩa “bước đi trong luật pháp.” *Halakhah* là một chữ pháp lý người Do thái dùng có nghĩa là luật lệ trong cả luật pháp và phong tục của các tổ phụ. *Halakhah* thường được dịch là “luật Do thái.” Nhưng chữ đó dựa trên chữ Hê-bơ-rơ là “đi” và thật sự nghĩa là “cách đi.”

Khi Phao-lô nói về “bước đi theo Thánh Linh,” ông không có ý nói Cơ Đốc nhân nên sống trong sự phạm pháp. Phao-lô không chống đối luật pháp hay vâng giữ luật pháp. Thay vào đó, ông chống đối một số người cố gắng để giữ luật pháp. Đức Chúa Trời muốn sự vâng lời thật chứ không bằng sự ép buộc. Sự vâng lời này là lòng ước muốn phục vụ Đức Chúa Trời cách trung tín dưới sự hướng dẫn của Đức Thánh Linh (Ga-la-ti 5:18).

Kinh nghiệm của bạn về sự “bước đi theo Thánh Linh” là gì? Bạn làm việc đó thế nào? Có những thực hành nào trong đời bạn khiến sự bước đi này thêm khó khăn?

Sự Tranh Đấu Của Cơ Đốc Nhân

Trong cuộc đời tín đồ, bạn biết thế nào về kinh nghiệm thật và đau đớn của lễ thật trong Ga-la-ti 5:17? Xin cũng đọc Rô-ma 7:14-24.

Sự tranh đấu Phao-lô miêu tả không phải là sự tranh đấu của mỗi người. Đó là cuộc chiến đấu gay go diễn ra bên trong Cơ Đốc nhân. Loài người được sinh ra với những ước muốn xác thịt (Rô-ma 8:7). Vì thế khi chúng ta được tái sinh bởi Đức Thánh Linh, thì có sự đấu tranh thiêng liêng bắt đầu trong chúng ta (Giăng 3:6). Điều này không có nghĩa là những người không phải Cơ Đốc nhân không bao giờ có kinh nghiệm về sự đấu tranh giữa điều thiện và điều ác. Chắc chắn là có. Ngay cả sự đấu tranh đó cũng là kết quả của Đức Thánh Linh. Nhưng sự đấu tranh của Cơ Đốc nhân là thứ mới. Đó là vì người tín đồ có hai bản tính đang tranh chiến với nhau, xác thịt và thiêng liêng.

Trong suốt lịch sử, Cơ Đốc nhân đã mong ước có sự hòa bình trong cuộc chiến này. Một số đã cố gắng chấm dứt sự đấu tranh này bằng cách rút lui ra khỏi xã hội. Những người khác tuyên bố bản tính tội lỗi của họ có thể được cất đi bởi ân điển Đức Chúa Trời. Cả hai sự cố gắng này đều sai. Đúng, với quyền lực của Đức Thánh Linh, chúng ta chắc chắn có thể điều khiển những ước muốn của xác thịt. Nhưng sự tranh đấu vẫn tiếp tục bằng những cách khác cho tới khi chúng ta nhận được một thân thể mới khi Chúa tái lâm. Cố thoát ra khỏi xã hội cũng không giúp gì. Dù đi đâu, chúng ta cũng đem theo sự đấu tranh này với chúng ta. Và chúng ta sẽ làm như vậy cho tới chết hay khi Chúa tái lâm.

Phao-lô viết trong Rô-ma 7 về sự tranh đấu nội tâm của Cơ Đốc nhân. Sự đấu tranh này ngăn cản Cơ Đốc nhân làm điều họ muốn. Phao-lô giải nghĩa đầy đủ hơn sự đấu tranh này là gì. Vì chúng ta có hai bản tính, nên chúng ta ở cả hai phe của cuộc chiến cùng một lúc. Phần thiêng liêng của chúng ta muốn những gì thiêng liêng và ghét xác thịt. Nhưng phần xác thịt của chúng ta muốn những điều của xác thịt và là kẻ thù của những gì thiêng liêng. Tâm trí của Cơ Đốc nhân thì quá yếu đuối để tranh đấu chống lại sự cám dỗ của xác thịt. Vì thế, hy vọng duy nhất chúng ta để có sự chiến thắng trên xác thịt là mỗi ngày chúng ta quyết định lựa chọn Thánh Linh *chống lại sự ưa muốn của xác thịt*. Đây là lý do tại sao Phao-lô hết sức khuyến khích chúng ta bước đi theo Đức Thánh Linh.

Từ kinh nghiệm của bạn về cuộc chiến giữa hai bản tính, bạn có lời khuyên nào cho một Cơ Đốc nhân đang cố gắng để hiểu sự tranh đấu không ngừng này với bản ngã?

“Các Việc Làm Của Xác Thịt”

Phao-lô đã giới thiệu sự đấu tranh giữa xác thịt và Thánh Linh. Trong Ga-la-ti 5:18-26, ông giải nghĩa rõ ràng hơn về bản tính của sự đấu tranh này bằng cách làm một danh sách về những gì tốt và xấu. Danh sách này nổi tiếng trong văn chương Do thái, Hy Lạp và La mã. Bản này liệt kê những hành động xấu cần tránh và những hành động tốt cần sống theo.

Hãy xem xét kỹ lưỡng bản liệt kê những hành động xấu và tốt trong những câu sau đây. Bằng những cách nào danh sách của Phao-lô trong Ga-la-ti 5:19-24 thì cũng giống, hay khác, với những danh sách khác? Giê-rê-mi 7:9; Ô-sê 4:2; Mác 7:21, 22; 1 Ti-mô-thê 3:2, 3; 1 Phi-e-rơ 4:3; Khải huyền 21:8.

Phao-lô biết rõ các danh sách này. Nhưng có những sự khác biệt quan trọng trong cách ông dùng hai danh sách trong Ga-la-ti. Thứ nhất, Phao-lô bày tỏ sự khác biệt giữa hai danh sách. Nhưng ông không nói về chúng cùng một cách. Ông gọi danh sách những hành động xấu là “các việc làm của xác thịt” và danh sách các hành động tốt là “trái của Thánh Linh.” Đó là sự khác biệt quan trọng. Như James D. G. Dunn viết, “xác thịt *đòi hỏi*, nhưng Thánh Linh *sản xuất*. Một danh sách thở ra không khí của cái tôi và ích kỷ, là những điều tiêu cực. Nhưng danh sách kia chú ý đến người khác, sự hòa bình và đáng tin cậy. Một danh sách bày tỏ những hành động xấu chống lại người khác. Nhưng danh sách tốt bày tỏ các ảnh hưởng tốt và những thay đổi tích cực trong cách người ta hành động đối với người khác.” – Phỏng trích *The Epistle to the Galatians*, tr. 308.

Điều khác biệt thứ nhì giữa hai danh sách của Phao-lô là bảng liệt kê các hành động xấu được dùng số nhiều, “*các việc làm* của xác thịt.” Nhưng “trái của Thánh Linh” được dùng số ít. Sự khác biệt này cho thấy một đời sống trong xác thịt không đem lại gì ngoại trừ thù oán, tranh đấu, ghen ghét, buồn giận, cãi lầy và chia rẽ. Nhưng đời sống có sự hướng dẫn của Thánh Linh sinh ra một trái của Thánh Linh, bày tỏ trong chín phần tốt khuyến khích sự đoàn kết.

Một số người tuyên bố họ tin thế nào về Đức Chúa Trời thì không sao miễn là họ thành thật. Nhưng điều này không đúng. Danh sách của Phao-lô về những hành động xấu nói ngược lại: các tư tưởng không trong sạch về Chúa dẫn đến những tư tưởng sai về tình dục và tôn giáo. Điều này đưa đến sự đổ vỡ về các mối tương giao của con người. Thêm nữa, các tư tưởng sai cũng có thể dẫn đến việc mất sự sống đời đời (Ga-la-ti 5:21).

Hãy đọc danh sách “các việc làm của xác thịt.” Bằng những cách nào, mỗi hành động này có thể vi phạm một điều răn hay nhiều hơn trong Mười Điều răn?

Trái Của Thánh Linh

Bằng những cách nào sự vâng giữ Mười Điều răn bày tỏ trái của Thánh Linh mà Phao-lô liệt kê trong Ga-la-ti 5:22-24? (Xin cũng đọc Ma-thi-ơ 5:21, 22, 27, 28; và Ma-thi-ơ 22:35-40.)

Mười Điều răn không phải là những gì chúng ta có thể lựa chọn để thay thế cho tình yêu. Mười Điều răn chỉ giúp hướng dẫn chúng ta trong cách chúng ta bày tỏ tình yêu thương đối với Đức Chúa Trời và nhân loại. Tình yêu có thể cao hơn văn tự của luật pháp, nhưng tình yêu không chống lại luật pháp. Nếu nghĩ rằng yêu Đức Chúa Trời và yêu người lân cận đã xóa bỏ Mười Điều răn thì không có ý nghĩa gì. Điều đó cũng giống như nói yêu thiên nhiên đã xóa bỏ đi luật trọng lực [sức hút].

Có 51 chữ diễn tả “các việc làm của xác thịt.” Nhưng “trái của Thánh Linh” được diễn tả trong chín phần tích cực. Các học giả Kinh Thánh tin rằng chín phần này được tổ chức thành ba nhóm ba. Nhưng họ không đồng ý về sự quan trọng của thứ tự. Một số nghĩ rằng có sự liên kết trực tiếp với Ba Ngôi trong số ba. Các người khác tin rằng ba nhóm ba bày tỏ những cách chúng ta liên hệ với Đức Chúa Trời, với người lân cận, và cuối cùng với chúng ta. Còn những người khác tin rằng danh sách là một sự miêu tả trọn vẹn về Đức Chúa Giê-su. Mỗi quan điểm này có vài điều tốt. Nhưng điều quan trọng nhất là nhớ rằng Phao-lô nghĩ về tình yêu là phần quan trọng nhất trong đời sống Cơ Đốc nhân.

Việc Phao-lô liệt kê tình yêu thương là thứ nhất trong số chín phần thì không phải ngẫu nhiên. Ông đã bày tỏ tình yêu thương là phần quan trọng trong đời sống Cơ Đốc nhân trong Ga-la-ti 5:6 và 13. Và Phao-lô bao gồm tình yêu trong những hành động tốt ở các thư khác (2 Cô-rinh-tô 6:6; 1 Ti-mô-thê 4:12; 6:11; và 2 Ti-mô-thê 2:22). Tất cả những phần “tốt” cũng xuất hiện trong những sách ngoài Cơ Đốc giáo. Nhưng tình yêu thương thì rõ ràng là Cơ Đốc nhân. Tất cả điều này cho thấy tình yêu thương không phải chỉ là một phần tốt trong nhiều phần khác. Thay vào đó, tình yêu thương nên là phần quan trọng nhất của đời sống Cơ Đốc nhân vì đây là bí quyết của tất cả những phần tốt khác. Tình yêu thương là trái vĩ đại nhất của Đức Thánh Linh (1 Cô-rinh-tô 13:13; Rô-ma 5:5), và tình yêu thương phải bao gồm cả đời sống và thái độ của mỗi Cơ Đốc nhân (Giăng 13:34, 35), dù nhiều khi rất khó để bày tỏ tình yêu thương.

Tình yêu thương đòi hỏi sự từ bỏ mình bao nhiêu? Bạn có thể yêu mà không từ bỏ mình chăng? Đức Chúa Giê-su dạy chúng ta gì về tình yêu thương và sự từ bỏ mình?

Con Đường Đến Sự Chiến Thắng

Sự chiến đấu nội tâm giữa xác thịt và Thánh Linh sẽ luôn luôn xảy ra trong lòng mỗi tín đồ. Nhưng đời sống Cơ Đốc nhân không bị thất bại và tội lỗi điều khiển.

Theo Ga-la-ti 5:16-26, có bí quyết nào để sống cuộc đời được Đức Thánh Linh cai trị trên xác thịt?

Ga-la-ti 5:16-26 có năm chìa khóa miêu tả đời sống được Đức Thánh Linh cai trị. Thứ nhất, người tín đồ cần “bước đi theo” Đức Thánh Linh (câu 16). Tiếng Hy Lạp là *peripateo*, nghĩa là “đi hay theo sau.” Những người đi theo triết gia nổi tiếng Hy Lạp Aristotle được gọi là Peripatetics vì họ đi theo Aristotle bất cứ nơi nào ông đi. Sự kiện là động từ được dùng ở thì hiện tại cho thấy Phao-lô không nói về việc thỉnh thoảng bước đi. Thay vào đó, đây là một kinh nghiệm bước đi liên tục, mỗi ngày. Vì chúng ta được truyền “bước đi” theo Thánh Linh, động từ này cho thấy sự bước đi theo Thánh Linh là một sự lựa chọn chúng ta phải làm mỗi ngày.

Động từ thứ hai là “nhờ chỉ dẫn” (câu 18). Câu này cho thấy chúng ta cũng cần được Đức Thánh Linh chỉ dẫn nơi nào nên đi (so sánh Rô-ma 8:14; 1 Cô-rinh-tô 12:2). Công việc của chúng ta không phải là chỉ dẫn nhưng là đi theo.

Hai động từ kế tiếp xuất hiện trong Ga-la-ti 5:25. Động từ thứ nhất là “sống.” Khi nói “sống,” Phao-lô nói về kinh nghiệm tái sinh mà mỗi tín đồ cần có. Phao-lô dùng thì hiện tại cho thấy kinh nghiệm tái sinh phải được làm lại mỗi ngày. Vì chúng ta sống nhờ Thánh Linh, Phao-lô viết rằng chúng ta cũng cần “bước theo” Thánh Linh. Chữ “bước” thì khác với chữ trong câu 16. Ở đây chữ là *stoicheo*. Đó là chữ quân sự có nghĩa là “xếp hàng,” hay “bước theo.” Nếu chúng ta nhờ Đức Thánh Linh mà sống thì Ngài cũng nên hướng dẫn đời sống chúng ta mỗi ngày.

Động từ Phao-lô dùng trong câu 24 là “đóng đinh.” Tư tưởng này hơi kinh ngạc. Nếu bước theo Thánh Linh, chúng ta phải có sự lựa chọn quyết liệt là giết chết những điều ưa muốn của xác thịt. Dĩ nhiên, Phao-lô nói đây là một nghĩa bóng. Chúng ta đóng đinh xác thịt bằng cách nuôi dưỡng đời sống thuộc linh và bỏ đói những điều xác thịt ưa muốn.

Có những sự chiến thắng nào bạn cần nhưng chưa có? Bạn cần các sự thay đổi và lựa chọn nào để có những chiến thắng Đấng Christ đã hứa cho bạn?

Thứ Sáu *16 Tháng 12

Nghiên Cứu Bổ Túc: “Đời sống Cơ Đốc nhân không phải toàn suôn sẻ. Cơ Đốc nhân cũng gặp những thử thách nghiêm trọng. Sa-tan sẽ tấn công họ với các cám dỗ lớn. ‘Vì xác thịt có những điều ưa muốn trái với Thánh Linh, và Thánh Linh có những điều ưa muốn trái với của xác thịt’ (Ga-la-ti 5:17). Càng gần ngày cuối cùng của lịch sử nhân loại bao nhiêu, thì ma quỷ càng có những tấn công nguy hiểm bấy nhiêu. Sự tấn công của nó mạnh hơn và thường xuyên hơn. Những người từ chối không chấp nhận sự sáng và lẽ thật sẽ trở nên cứng lòng hơn và cay đắng hơn đối với những người yêu mến Đức Chúa Trời và giữ các điều răn Ngài (Manuscript 33, 1911).” – Phỏng trích Ellen G. White Comments, *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 1111.

“Ảnh hưởng của Thánh Linh là sự sống của Đấng Christ trong linh hồn. Chúng ta không thấy Đấng Christ và nói với Ngài. Nhưng Thánh Linh Ngài thì gần gũi với chúng ta bất cứ nơi nào. Ngài làm việc trong và qua những người chấp nhận Đấng Christ. Những người được sự hướng dẫn của Thánh Linh trong đời mình sẽ bày tỏ trái của Thánh Linh: tình yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhơn từ, hiền lành, trung tín, mềm mại, tiết độ (Manuscript 41, 1897.” – Phỏng trích Ellen G. White, *The SDA Bible Commentary*, quyển 6, tr. 1112.

Đề Tài Thảo Luận:

- 1 Hãy suy nghĩ thêm về tư tưởng đóng đinh những ưa muốn của xác thịt. Điều đó nghĩa là gì? Tại sao Phao-lô dùng động từ mạnh như vậy? Khi dùng chữ *đóng đinh*, ông muốn nói cuộc chiến đấu với bản ngã khó khăn thế nào?
- 2 Nhân loại góp phần nào trong việc sản xuất trái của Thánh Linh? Kinh nghiệm của bạn nói với bạn điều gì về phần của chúng ta?
- 3 Phao-lô nói người làm các việc của xác thịt không được hưởng nước Đức Chúa Trời. Bạn so sánh thế nào điều này với sự Phao-lô nói chúng ta được cứu bởi đức tin chứ không phải bởi việc làm?
- 4 Trong việc bước đi theo Chúa, bạn phải đối diện với sự chiến đấu lớn nhất nào? Tội lỗi đã làm gì đối với mối tương giao với Đức Chúa Trời? Bạn có thấy sự chia rẽ, nghi ngờ, và thất vọng là kết quả của tội lỗi trong đời mình? Chúng ta biết mình có lời hứa chiến thắng tội lỗi. Vậy tại sao phải luôn luôn nhớ sự cứu rỗi của chúng ta hoàn toàn lệ thuộc vào những gì Đức Chúa Giê-su đã làm cho chúng ta?

TÓM LƯỢC: Trong đời sống của tín đồ, cuộc chiến đấu vẫn tiếp diễn giữa những ưa muốn của xác thịt và những ưa muốn của Thánh Linh. Nhưng đời sống Cơ Đốc nhân không phải thất bại. Vì Đấng Christ đã chiến thắng tội lỗi và sự chết, đời sống chúng ta được Thánh Linh cai trị. Điều này đem lại hàng ngày ân điển của Chúa sẽ giúp chúng ta kìm hãm được những ưa muốn của xác thịt.